

TAINELE CĂRȚII

Revista mea

Nr. 2 Ianuarie, 2024

*Mihai
Eminescu*

M Eminescu

ÎN ACEST NUMĂR:

- **LECTURA – PARTE A VIETII MELE**
- **RECOMANDĂRI PENTRU LECTURĂ**
- **INTERVIU IMAGINAR CU MIHAI EMINESCU**
- **TINERE TALENTE. POEZIE**
- **TINERE TALENTE. PROZĂ**
- **PERSONAJUL PREFERAT**
- **NOUȚĂȚI EDITORIALE**

 Autor:

Alexandrina Doboș, clasa a VI-a

[Notă]: O parte din imagini au fost selectate din Internet, iar pozele autorilor au fost publicate doar cu acordul acestora.

Motto:

“Cărțile sunt cei mai tăcuți
și constanți prieteni; sunt
cei mai accesibili și
înțelepți consilieri, și cei
mai răbdători profesori.”

Charles William Eliot

LECTURA POEZIEI EMINESCIENE – O LUMINĂ

„Sunt o parte a ceea ce citesc” – spunea Theodore Roosevelt.

În această ediție specială mi-am propus să vorbesc DESPRE POEZIA LUI Mihai Eminescu ce este o lumină a sufletului. De mică am îndrăgit poeziile lui Mihai Eminescu. Mi-amintesc și acum acele momente când recitam „Somnoroase păsărele”.

Pentru mine Cartea lui Eminescu reprezintă magia ce-mi deschide tainele frumuseții cuvântului scris. Am înțeles cât de frumoasă poate fi dragostea dintre om și natură. Curiozitatea pentru lectură nu m-a lăsat în pace. Am început să răsfoiesc într-o zi o carte de la bibliotecă cu versurile poestului nepereche. Am văzut cât de mult și-a dorit revenirea în codru în poezia sa „Revedere”. Este o creație care te copleșește prin frumuseța și armonia versurilor. Deși mai tristă, dar este foarte frumoasă și poezia sa „Ce te legeni... Citiți-o și vă veți convinge

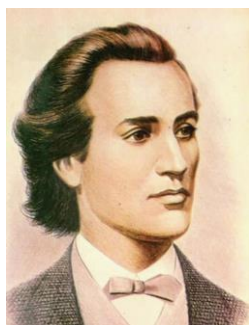
Treptat am ajuns și la o altă temă în poezia lui Eminescu. M-a uimit cât de frumos a scris și poezia „O, mamă”. Am început să citesc și mai mult, lectura devenind pentru mine un minunat și adevărat refugiu, un loc special unde pot merge când sufletul îmi freacă de fericire ori de supărare. Poate că pare straniu, dar idea de a trăi într-o altă lume, fără să te observe cineva, mi se pare un deosebită și fascinantă. M-am convins și de acest fapt citind basmul minunat „Făt-Frumos din lacrimă”. Personajul principal m-a învățat să am curaj, că viața nu e atât de ușoară.

RECOMANDĂRI PENTRU LECTURĂ

Cartea eficientă este cea care îți dă plăcere și îți face un efect asupra ta. Locul rezervat lecturii este în sala de lectură, la bibliotecă sau într-o cameră liniștită. Timpul pentru lectură este cel liber ca să nu citești obligat ci din plăcere. Citește pagină cu pagină, cuvânt cu cuvânt, literă cu literă, fiindcă a citi, a-ți aminti cartea este o necesitate. Recomand colegilor mai mici textele:

1. „Fata moșului cea cuminte” de Petre Ispirescu
2. „Făt frumos din lacrimă” de Mihai Eminescu

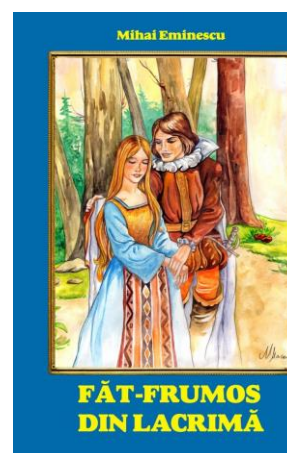
Făt-Frumos din lacrimă

„Făt-Frumos din lacrimă” este un basm cult scris de Mihai Eminescu având ca sursă de inspirație basmul popular românesc. A fost publicat pentru prima dată la 15 noiembrie 1870 în revista Convorbiri literare, apoi în volumul postum Versuri și proză din 1890.

Ajunsă la bătrânețe și fără a avea urmași, o împărăteasă adresează rugăciuni pline de lacrimi Maicii Domnului. Aceasta îi dăruiește un copil, care a fost numit Făt-Frumos din lacrimă.

Tânărul crește repede și se dovedește a fi foarte viteaz. Ia decizia de a pleca în lume pentru a se lupta singur cu oștile inamice împărăției tatălui său. Ajunge la împărăția vecină, al cărui tânăr împărat îi devine frate de cruce și îi mărturisește că se teme de Muma-pădurilor, care făcea ravagii pe teritoriul său, ucigându-i supușii. Făt-Frumos o așteaptă noaptea, se luptă cu ființa malefică, o învinge și o leagă în lanțuri, dar aceasta reușește să fugă astfel imobilizată. Tânărul erou pleacă pe urmele acesteia și în drumul său cunoaște o fată frumoasă, Ileana, de care se îndrăgostește. Ulterior află că era chiar fata Mumei-pădurilor...

Ce-a fost mai departe???

Găsește cartea în biblioteca școlară și află!

INTERVIU IMAGINAR CU MIHAI EMINESCU

- Drag poet, am posibilitate și eu în calitate de cititor să-ți adresez câteva întrebări. Ce te-a inspirat să scrii poezii?

Sincer să fiu, eram poate de seama ta sau poate mai mic chiar când codrul mi-a devenit prieten. Anume natura a fost prima care m-a inspirat să scriu poezie. .

Cum ai descris frumusețea naturii în versurile tale?

Am descris natura așa cum am văzut-o, așa cum am simțit în sufletul meu frumusei ei nemărginită

- Care este poezia ta preferată și de ce?

Dacă aș spune că e „Luceafărul”, m-ați crede mai mult sau mai puțin. Dar Scrisoarea a III-a prin care am încercat să transmit patritosmul cred că cel mai mult îmi place.

- Cum te-ai simțit când ai văzut prima ta poezie publicată?

Dragă copilă, e o întrebare frumoasă care mă bucură și mă întristează în acelaș timp. Din câte știi din cărți sau ți-a povestit profesorul/ profesoara ta, am avut o viață cu durere în suflet. Pe când eram printre oameni nu mă înțelegeau, nu mă apreciau. Asta era o durere ce mă doboră sufletește. Da m-am bucurat doar în sinea mea că am văzut publicată prima poezie și am înțeles că în viață sunt mimente când doar tu și Dumnezeu se bucură pentru succesele tale, ceilalți sunt niște muritori de rând care nu știu să pună preț pe creație, adevărata valoare a artei – lumină vie a sufletului.

Mihai
Eminescu

M. Eminescu

TINERE TALENTE POEZIE

Eminescu

Eminescu- lacrimă de dor
Pe chipul iubitului popor.
Eminescu- suflet rătăcit
Operele tale pe mulți au copleșit.
Eminescu ești o stea
Mereu în poezii ai cântat dragostea.
Eminescu e al poeziei împărat
În viață și după moarte venerat.

Declarație

Deși acum tu nu mai ești
Și nu se-aud a tale versuri,
Eu pot să zic că mai trăiești
Ca muzica-ntre freturi.
Eram copil când am citit,
Un vers de-al tău ca în povești
Și-atunci pe loc te-am îndrăgit
Pe tine, care nu mai ești.
Și-am așteptat de-atâtea ori
Măcar un vis ca și răspuns,
Să-ți fi spus până la zori,
Că te iubesc; mi-era de-ajuns.
Eu îl iubesc c-un dor nespus
Pe-acest nume care mai domnește,
Eminescu, luceafărul supus
În ochii mei, el încă mai trăiește.
Înveninată sunt de-a ta privire,
Iar vocea ta e-un farmec lin
Mi-ar fi plăcut să-ți dau de știre
Că te ador cu suflet și din plin.
Iubirea mi se vede-n față,
Cu șoapte pline de mister,
Transformă versurile-n gheață,
Iar viața o preface-n ger.
Acum aș vrea să finalizez
Cu-n simplu sentiment terestru,
Care mai apoi o să-l visez
Cu-n jalnic dor ce strigă, Eminescu!

TINERE TALENTE PROZA

„ Dragostea și natura în poezia lui Mihai Eminescu”

Toate trec, subțindu-și mersul fugar în viața noastră scurtă, și numai Ea, dragostea, reușește să lase urme vizibile pe retina magică a timpului. Ea e cea mai perseverentă, mai temerară și de ce nu?- poate cea mai harnică. Câte surprize ne oferă de fiecare dată. Ce minunat e să vezi cum Dragostea înmugurește pădurea, apoi o înverzește, apoi tot Ea o face aurie, atunci când poetul „trece codrii de aramă a pădurii de argint”.

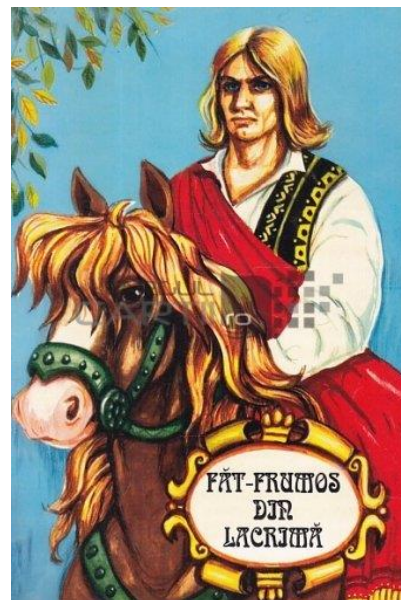

Mă urc pe cel mai înalt deal, ca să contemplu mirificele peisaje ale poetului: văd satul Ipotești, presărat cu atâta dragoste. Ascult „buciumul care sună cu jale”. Admir cu dragoste „turmele care urcă în deal”. Urmăresc „ stelele ce scapără-n cale, fumul ce urcă în zare”.

Dar uite, vine din nou Ea, dragostea. Mă ia de mână și mă duce la vale. Poposesc pe malul lacului „ care tresare și se leagănă sub soare”. Liniștea lui îmi inunda sufletul și mi-l înveselește, chiar și atunci când sunt trist. Nuferii galbeni încarcă nu numai lacul, dar și dragostea cu un miros pătrunzător. Există o dragoste a simplității, aici, în poezia eminesciană. E o artă a cuvântului, e o intimitate aparte. În opera lui Eminescu dragostea are ceva din freamătul unei livezi în aprilie, mereu înflorește, și e prezentă peste tot acea „floare albă de cireș”. În poezia lui Eminescu natura creează o ambianță de încredere și sinceritate, atât de necesară sufletului: ea nu venea, dar el pe malul lacului aștepta. Și știți, cumva de ce? Pentru că iubea... Dacă iubești sau nu? E ca și cum ți-ar fi indiferent, dacă trăiești sau nu. El trăiește și azi, pentru că iubește. Când îl citesc și-l recitesc pe Eminescu, natura „vine în al meu braț și o iubesc cu mult nesăț”. Chiar și tristețea din poezia „ Pe lângă plopii fără soți” e cea mai frumoasă, pentru că e a dragostei.

PERSONAJUL MEU PREFERAT

Personajul meu preferat este Făt-Frumos din lacrimă din basmul cu acelaș nume scris de Mihai Eminescu. Făt-Frumos are toate calitățile necesare unui erou: curajul, dreptatea, tăria fizică și spirituală, inteligența, dragoste neclintită. Făt-Frumos are, de asemenea, unele abilități magice. El își respectă întotdeauna jurământul dat împăratului căruia îi servește. Spre deosebire de alți Feti-Frumosi, eroul eminescian are trasaturile flacaului de la țară, care se

îmbracă în straie populare, stie să cânte dumnezeiește la fluier doine si hore, încât "ochii cei negri ai fetelor se umpleau de lacrimi de dor”...

De la acest personaj am învățat să îndrăgesc portul popular, să pun preț pe valorile spirituale ale neamului nostru. Pe de o parte, iar pe de alta să fiu curajos, îndrăzneț și descurcîreț în orice situație. Îmi place acest personaj că de al el, ori de câte ori recitești basmul poți învăța câte ceva frumos și prețios pentru viață....

NOUTĂȚI

Editura Guinavas propune 8 volume Eminescu Opere și alte căți e ale poetului. Le puteți găsi în magazinele de cărți „Librarirus”

